

дари, како су под Видом не само свирали у прво ћемане, него управљали целим оркестром, и сад имају као и пре сву власт у својим рукама. Ма која од више или мање привремених и на најужу власт ограничених влада била на управи, у њој живи једино воља за влашћу једног танког горњег слоја бегова и паша, као што је и ова која је тренутно окупљена у Драчу и која ради на избору Есадову, једног од највећих феудалних господара за Краља, и било да по мигу или у споразуму са Италијом или Југославијом избацује крупне речи о „независној“ албанској држави, увек је ова далеко, да не може даље бити од какве корените аграрне реформе, јер се свакад замишља као правцата феудална анархија у којој господари земље, баш као ово и данас, јадним кметовима деру кожу преко ушију. А Албанија, која после истеривања Турака из Европе представља последње уточиште средњевековног имовног и радног устројства на Балканском Полуострву не може се одржати поред држава слободних сељака као што су Југославија, Бугарска и Грчка, па чак ни у савезу са њима, и морала би се исто онако срушити као и творевина од 1913. године.

Изгледа дакле да између Сциле и Харибде мучно остаје отворен какав узан пут за пловидбу. Или ће Албанија као држава под италијанском заштитом бити опасно оруђе у руци једног империјализма без скрупула и угрожавање балканског мира, или ће *самостална Албанија*, у оквиру Балканског Савеза, утонути у унутрашњу анархију и у пуст хаос. Жеља да се избегну оба та ала указује на